Elementy Modelowania Matematycznego

Wykład 12

Teoria gier II

Spis treści

- Wstęp
- Oligopol, cła oraz zbrodnia i kara
- Strategie mieszane
- Analiza zachowań w warunkach dynamicznych
- Indukcja wsteczna
- Gry powtarzane

Wstęp

- Pojęcie równowagi Nasha często występuje w rozważaniach dotyczących teorii gier.
- Omówimy kilka gier, gdzie równowaga
 Nasha jest istotnym elementem rozważań.

Duopol Cournota

Augustin Cournot (1838, Studia nad matematycznymi podstawami teorii dobrobytu) – model zależności między dwiema konkurującymi ze sobą firmami:

- firmy 1 i 2 produkują ten sam towar konsumentom wszystko jedno od kogo kupują
- q_i wielkość produkcji firmy i, $q_1, q_2 \ge 0$, czyli całkowita produkcja $q_1 + q_2$ (w tysiącach)
- cena p zależy od liczby sztuk wyprodukowanego towaru, np. $p=1000-q_1-q_2$; koszt produkcji 100\$/1000 sztuk towaru
- cel: zmaksymalizować zysk

Duopol Cournota

Wyznaczamy postać normalną gry.

• zysk $(u_i) = (produkcja \times cena jednostkowa) - koszty$

$$u_1(q_1, q_2) = (1000 - q_1 - q_2)q_1 - 100q_1,$$

 $u_2(q_1, q_2) = (1000 - q_1 - q_2)q_2 - 100q_2$

- maximum tych funkcji, np. u_1 : $1000 - 2q_1 - q_2 - 100 = 0 \hookrightarrow q_1 = 450 - q_2/2$
- czyli (gra jest symetryczna) powinni produkować $q_1 = q_2 = 300$ ten profil strategii jest równowagą Nasha

- Z punktu widzenia przedsiębiorstw, równowaga Nasha gry Cournota nie jest efektywna.
- Pod tym względem gra Cournota jest podobna do dylematu więźnia.
- ◆ Zobaczymy to, jeśli zauważymy że firmy zrobią lepiej produkując po 225 000 sztuk towaru każda wtedy maksymalizują łączny zysk, gdyż własne koszty i korzyści przedsiębiorstwa przy wzrastającej produkcji różnią się od łącznych kosztów i korzyści.

- Duopol Bertranda
- Model Cournota jest nierealistyczny, bo firmy wybierają wielkość produkcji, ale nie wybierają ceny.
- Model Josepha Bertranda (1883, Matematyczna teoria dobrobytu społecznego): załóżmy, że firmy niezależnie od siebie ustalają ceny i patrzą jaki jest popyt.

Niech relacja cena - produkcja jak poprzednio

$$Q = 1000 - p$$
, gdzie $Q = q_1 + q_2$

- czyli przy cenie p popyt wyniesie 1000 p.
- Klienci kupują gdzie taniej, więc jeśli u konkurenta będzie taniej, to firma nie sprzeda ani jednej sztuki towaru.

 p_i – ceny ustalone przez firmy $u_i(p_1, p_2)$ – wypłaty dla firmy i

$$u_i(p_1, p_2) = (1000 - p_i)p_i - 100(1000 - p_i) = (1000 - p_i)(p_i - 100)$$

czyli

$$u_i(p_1, p_2) = \begin{cases} (1000 - p_i)(p_i - 100) & \text{gdy } p_i < p_j \\ 0 & \text{gdy } p_i > p_j \end{cases}$$

- W grze Bertranda firmy w równowadze osiągają zysk zero, a u Couranta zyski są dodatnie.
- U Bertranda ceny są niższe, a wielkości produkcji wyższe.
- U Couranta by zwiększyć sprzedaż trzeba zwiększyć produkcję a duże przyrosty produkcji powodują duże spadki cen, co źle wpływa na zysk.
- Tak więc, w przypadku rynków z jednorodnymi towarami, manipulacje cenowe są lepsze od manipulacji ilościowych.

Polityka celna

- Rządy mogą wprowadzać bariery ograniczające handel międzynarodowy.
- Korzyść przy niewielkich cłach, ale przy założeniu że inni ceł nie podniosą.
 - wzrost cen na banany w UE (bo cło),- spadek globalnego popytu i spadek cen
 - gdy różnica duża dochody z ceł mogą być większe niż spadek dobrobytu obywateli UE

Polityka celna

- Inny kraj może stosować podobną politykę, np. USA na sery z UE.
- W rezultacie oba kraje stracą.
- Obie strony skorzystają, gdy uda się utrzymać politykę wolnego handlu.
- Sytuacja podobna jak w dylemacie więźnia.

Zwalczanie przestępczości

• Gary Becker (Noblista): . . . optymalny zakres podejmowanych środków przymusu zależy m.in., od kosztów zatrzymania przestępców, osądzenia ich, rodzaju kary (grzywna, więzienie), reakcji więźniów na zmiany stosowanych środków.

• Wniosek: nawet przy optymalnej polityce ścigania przestępstw, będą one w dalszym ciągu popełniane.

Zwalczanie przestępczości

- władze (W) mają poziom wydatków na ściganie $x \geq 0$
- ullet przestępca (P) wybiera poziom nielegalnej aktywności $y\geq 0$

Wypłata władz

$$u_W = -c x - y^2/x$$

 $-y^2/x$ – negatywny efekt społeczny działalności przestępczej, c - umowny jednostkowy koszt działania policji

Wypłata przestępcy

$$u_P = y^{1/2}/(1+xy)$$

 $y^{1/2}$ – korzyść z działalności przestępczej, gdy nie schwytany; 1/(1+xy) – prawdopodobieństwo schwytania

- Strategia mieszana wybór strategii zgodnie z pewnym rozkładem prawdopodobieństwa - ocena przez gracza jego własnych zachowań.
- Zbiór strategii mieszanych zawiera wszystkie strategie czyste.
- Funkcja wypłaty wartość oczekiwana.

- Niektóre gry nie mają równowagi Nasha.
- Orzeł i reszka: gracze jednocześnie i niezależnie od siebie wybierają 'orła' albo 'reszkę', pokazując monetę na swojej ręce.
- Jeżeli ich wybór jest zgodny, to gracz 2 musi oddać swoją monetę graczowi 1;
- w przeciwnym wypadku gracz 1 oddaje swoją monetę graczowi 2.

- Tu żaden profil nie jest stabilny, zawsze jest wygrany i przegrany,
- ale sytuacja się zmienia, gdy któryś z nich zmieni strategię.
- Wybór dwu strategii z prawdopodobieństwem 1/2 wygląda na wycofanie się z gry, ale naprawdę jest składnikiem równowagi Nasha w strategiach mieszanych

- Lobbing
- Aby strategia mieszana była najlepszą odpowiedzią, musi ona przypisywać dodatnie prawdopodobieństwo tylko tym strategiom czystym, które są najlepszymi odpowiedziami.

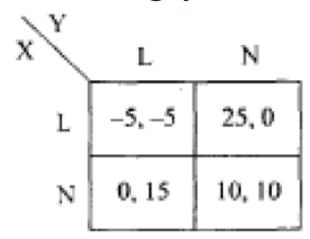
Lobbing

Przykład – lobbing

Dwie firmy niezależnie podejmują decyzje – lobbować (L), wtedy koszt = 15, czy nie lobbować (N). Gdy obie lobbują, albo obie nie lobbują to osiągną zysk = 10.

- Y lobbuje, X nie, Y ma korzyść= 30, X ma korzyść= 0, więc wypłata Y= 30 - 15
- X lobbuje, Y nie, X ma korzyść= 40, Y ma korzyść= 0, więc wypłata X= 40 15

Postać normalna gry w Lobbing

Gra ma dwie równowagi w strategiach czystych:
 (N,L) oraz (L,N).

q – prawdopodobieństwo wyboru przez firmę Y strategii L, czyli strategia mieszana Y to (q,1-q)

Wtedy firma X, jeśli wybierze strategię L, ma wypłatę

$$-5 q + 25 (1 - q) = 25 - 30 q$$

a jeśli wybierze strategię N, to 0 q + 10 (1 - q) = 10 - 10 q

Dla firmy X, jeśli wybierze strategię mieszaną, to musi być

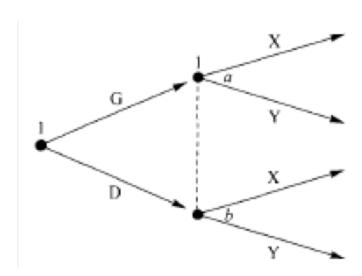
$$25 - 30q = 10 - 10q$$

czyli q = 3/4, czyli najlepszą odpowiedzią firmy X będzie strategia mieszana, jeżeli strategią firmy Y jest (3/4, 1/4).

- Postulaty drzewa gry
- Postulat 1: Każdy wierzchołek następuje po wierzchołku początkowym. Tylko wierzchołek początkowy nie ma powyższej właściwości.
- Postulat 2: Każdy wierzchołek, oprócz początkowego, ma dokładnie jednego bezpośredniego poprzednika. Wierzchołek początkowy nie ma poprzedników.

- Postulat 3: Krawędzie wychodzące z tego samego wierzchołka mają różne nazwy.
- Postulat 4: Każdy zbiór informacyjny zawiera wierzchołki decyzyjne tylko jednego gracza.
- Postulat 5: Wszystkie wierzchołki w danym zbiorze informacyjnym mają identyczną liczbę bezpośrednich następników i ten sam zbiór nazw krawędzi (odpowiadających akcjom gracza) prowadzących do ich następników.

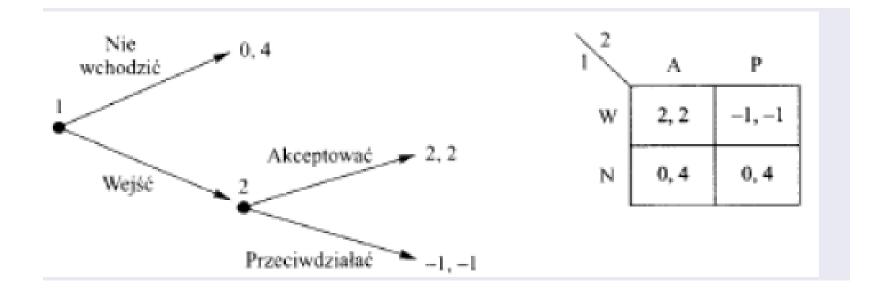
- Zakładamy, że gracze mają pamięć doskonałą, czyli pamiętają wszystkie swoje posunięcia.
- Podobno teoretycy studiujący pamięć niedoskonałą, zapomnieli gdzie zostawili notatki

• Gdy graf ma linię przerywaną, to mamy grę z niepełną informacją. (pamięć niedoskonała)

Indukcja wsteczna

Wejście na rynek i wojna cenowa

Indukcja wsteczna

- Mamy dwie firmy: G1 konkurent, G2 ffirma działająca od dawna.
- Gracz G1 wejść, czy nie wejść na rynek?
- Jeżeli stara firma zaakceptuje działalność konkurenta, to obie firmy osiągną umiarkowane zyski.
- Z rys. wynika, że są dwie równowagi w strategiach czystych:
- (W,A) i (N,P)
- Założenie gracze podejmują decyzje o strategii przed rozpoczęciem gry i zapisują ją.

Indukcja wsteczna

- Czy równowaga (N,P) jest prawdopodobna?
- Raczej nie, bo rzadko zapisuje się strategie, nie uwzględniając upływu czasu.
- W rzeczywistości groźba wywołania wojny cenowej jest niewiarygodna.

T – liczba etapów gry

 $A = A_1 \times A_2 \times \cdots \times A_n$ – zbiór wszystkich profili akcji graczy $u_i(a)$ – wypłata gracza i przy wyborze profilu a

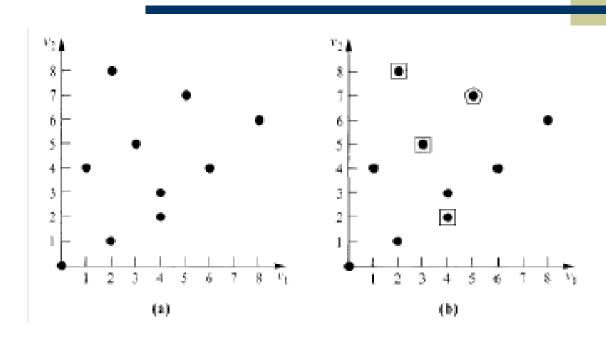
Zawsze rozgrywana jest ta sama gra i uczestnicy pamiętają historię gry. Wypłata w całej grze, jest sumą wypłat w grach etapowych.

Np. na rys. 6: jeżeli w pierwszym okresie dojdzie do wyniku (A,X), a w drugim do (B,Y), to

- wypłata gracza 1: 4 + 2 = 6
- wypłata gracza 2: 3 + 1 = 4

◆ Jednokrotnie powtórzona gra etapowa (T = 2)

1/2	х	Y	Z
Α	4, 3	0, 0	1, 4
В	0, 0	2, 1	0,0

Możliwe wypłaty w grze powtarzanej

- Na rys. każdy punkt odpowiada sumie dwóch wektorów wypłata w grach etapowych.
- Np. wektor wypłat (3,5) oznacza, że w pierwszym okresie nastąpi wynik (A,Z), a w drugim (B,Y), lub na odwrót.
- Te gry mają bardzo dużo strategii.

